

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน รายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่เรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 หมู่เรียนที่ 3 จำนวน 40 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยนำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าความแตกต่างโดยใช้ t-test

จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้สรุปผลการวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่มระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.50 และผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.60 ซึ่งผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาการเจริญเติบโตและ พัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาการเจริญเติบโตและ พัฒนาการของมนุษย์ บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านผู้สอน และด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน

1. ด้านเนื้อหาวิชา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้านเนื้อหาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ได้รับความรู้ใหม่จากเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 เนื้อหาวิชามีความสำคัญ และน่าสนใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 เนื้อหาวิชามีประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75

2. ด้านวิธีการสอน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้านวิธีการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความเหมาะสมในการมอบหมายงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ความเหมาะสมในการแบ่งกลุ่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และการนำเข้าสู่บทเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90

3. ด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ความชัดเจนของเกณฑ์ในการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 ความสมดุลระหว่างจำนวนข้อสอบกับเวลาที่ใช้สอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 และแบบทดสอบเน้นเนื้อหาที่สำคัญมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93

4. ด้านผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 มีการวางแผนและเตรียมการสอนมาอย่างดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85

5. ด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ระยะเวลาของการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 สื่อที่ศุภกรณ์มีความเหมาะสม ทันสมัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และสภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

อภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

จากสมมติฐานการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่มระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่เรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 หมู่เรียนที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และการมีปฏิสัมพันธ์ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ มาปรับปรุงแก้ไขและประยุกต์ใช้ในรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ กรมวิชาการ (2542) กล่าวว่า กระบวนการกลุ่มทำให้สมาชิกในกลุ่มมีการปรับตัวเข้าหากันและจะพยายามช่วยกันทำงาน โดยอาศัยความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายของกลุ่ม และคณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543) กล่าวว่า ควรเน้นผู้เรียนให้เรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด เพราะกลุ่มจะเป็นแหล่งความรู้สำคัญที่จะฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถปรับตัวทำงานเข้ากับคนอื่นได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษณะสุภา บัวบางพลู (2554) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาการประมวลผลการวิจัยทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน โดยคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาการเจริญเติบโตและ พัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

จากสมมติฐานการวิจัย นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาการเจริญเติบโตและ พัฒนาการของมนุษย์บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่เรียนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนนาการของมนุษย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 หมู่เรียนที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาการเจริญเติบโตและพัฒนนาการของมนุษย์ บทที่ 4 พัฒนาการทางด้านจิตใจโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังที่ คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน โดยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด จะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อม มีความกระตือรือร้น และมีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับ พรพรรณราย ทรัพย์ประภา (อ้างถึงใน กาญจนา ไชยพันธุ์, 2549) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนสามารถนำตนเองในการดำเนินชีวิตหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ดีขึ้น สามารถลดความขัดแย้งระหว่างผู้เรียนโดยมีกระบวนการกลุ่มเข้ามาประสานสัมพันธ์ ส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ในห้องเรียน เช่น การสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอนโดยกระบวนการกลุ่ม และยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา อัครธิตินงค์ (2553) ที่ศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน วิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาอื่นๆ โดยคำนึงถึงผู้เรียน เนื้อหาวิชา การวัดและประเมินผล และปัจจัยส่งเสริม การเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้
2. ควรคำนึงถึงความเหมาะสม วัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการเลือกใช้กิจกรรมต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มในแต่ละครั้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอื่นๆ มาทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอน
2. ควรทำการวิจัยในชั้นเรียนเชิงคุณภาพควบคู่กับเชิงปริมาณและศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น